

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 iunie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 22 martie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2017, declarat de inculpatul

Samoilov Mihail.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 16.01.2017 - 22.03.2017;

2. Instanța de apel: 21.04.2017 - 08.12.2017;

3. Instanța de recurs: 14.05.2018 - 20.06.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 22 martie 2017, Samoilov Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.320¹ Cod penal și, prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa de 6 luni închisoare, iar în temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa fixată prin sentința Judecătoriei Călărași din 19 iulie 2016, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 1 lună închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Prima instanță a constatat că Samoilov Mihail, fiind conștient de pronunțarea încheierii Judecătoriei Călărași din 07 octombrie 2016 privind aplicarea măsurilor de protecție și eliberarea ordonanței de protecție a victimei violenței în familie, Samoilov Olga, împotriva acțiunilor agresorului, Samoilov Mihail, în temeiul căreia a fost obligat să nu contacteze victima, să stea departe de locul aflării ei și să nu-i viziteze domiciliul, intenționat a încălcat executarea ordonanței de protecție, având în vedere că, deși dispune de locuință proprie, contrar interdicțiilor stabilite, la 02 noiembrie 2016, fiind sub influența alcoolului, a intrat în gospodăria victimei Samoilov Olga din s.xx, r-nul xx, unde a început a striga ca aceasta să iasă din casă, să lovească cu pumnii în uși și ferestre, care au fost încuiate de către victimă pentru a-l împiedica să intre în casă, să o numească cu cuvinte necenzurate, iar la solicitarea victimei de a părăsi gospodăria, acesta a refuzat, amenințând-o cu aplicarea violenței fizice, precum și că îi va incendia casa, timp în care la fața locului au venit colaboratorii de poliție, iar Samoilov Mihail a fugit într-o direcție necunoscută.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, în aceeași zi, aproximativ la ora 22.00, a revenit la domiciliul lui Samoilov Olga, care, fiindu-i frică să nu fie supusă violenței, s-a încuiat într-o altă odaie, iar Samoilov Mihail a pătruns prin geam în casă și a rămas să înnopteze la domiciliul victimei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care pedeapsa stabilită de prima instanță, să fie suspendată condiționat pe un termen de probațiune în temeiul art.90 Cod penal, considerând că cea aplicată este prea aspră, la care instanța nu a reținut faptul că dânsul s-a căit de fapta săvârșită, că cu victima s-a împăcat și aceasta l-a iertat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2017, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpat.

Instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept stabilită de prima instanță concordă cu circumstanțele și probele administrate în cauză și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului M.Samoilov în baza art.320¹ Cod penal.

La fel, instanța de apel a conchis că și pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță sub formă de închisoare este una echitabilă, la care s-a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal și a celor prevăzute de art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, luându-se în considerație persoana inculpatului și gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave.

Concomitent, instanța de apel a respins solicitarea apelantului privind aplicarea în privința sa a prevederilor art.90 Cod penal, pe motiv că fapta a fost săvârșită în termenul de probă stabilit prin sentința Judecătorei Călărăși din 19.07.2016 și în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune, sau după caz, în termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată urmează a-i stabili pedeapsa în condițiile art.85 Cod penal, potrivit prevederilor art.90 alin.(10) Cod penal.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul care, invocând temeiurile de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.10), 11) Cod de procedură penală, solicita casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care pedeapsa aplicată de 6 luni închisoare să fie suspendată condiționat pe un termen de probațiune, pe motiv că în urma modificărilor ce au avut loc în norma art.201¹ Cod penal, ce înlătură răspunderea penală pe sentința anterioară, ce face pasibil de a exclude în privința sa prevederile art.85 Cod penal, concomitent susținând că victima l-a iertat, s-au împăcat și aceasta nu dorește ca dânsul să execute pedeapsa închisorii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.10), 11) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o

nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor sale și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa care i-a fost aplicată, apreciind-o prea aspră, totodată solicitând de a fi excluse în privința sa prevederile art.85 Cod penal, deoarece există o cauză de înlăturare a răspunderii penale pe sentința anterioară, prin care a fost recunoscut vinovat în baza art.201¹ alin.(1) Cod penal.

Sub aspectul care este criticată decizia instanței de apel, Colegiul penal reține că pedeapsa ce a fost aplicată inculpatului este una legală, just individualizată, la care precum a menționat instanța de apel, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal și a celor prevăzute de art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, luându-se în considerație persoana inculpatului și gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave și aceasta din urmă este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Din partea descriptivă a deciziei instanței de apel rezultă că este motivată soluția acesteia privind imposibilitatea aplicării în privința inculpatului a dispozițiilor art.90 Cod penal, întemeiat instanța făcând trimitere la prevederile art.90 alin.(10) Cod penal, potrivit cărora în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune, sau după caz, în termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată urmează a-i stabili o pedeapsă în condițiile art.85 Cod penal, ce a avut aplicabilitate speței în cauză, din care considerente urmează a fi respinsă solicitarea recurentului în acest sens.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului privind excluderea prevederilor art.85 Cod penal, pe motiv că există o cauză de înlăturare a răspunderii penale pe sentința anterioară, prin care a fost recunoscut vinovat în baza art.201¹ alin.(1) Cod penal, deoarece în prezenta cauză nu există careva probe că sentința anterioară a fost casată pe motivul modificărilor operate în dispoziția normei enunțate. În acest sens, just instanțele la stabilirea pedepsei au dispus aplicarea prevederilor art.85 Cod penal.

Mai mult, recurentul nu este lezat de dreptul de a soluționa chestiunea dată în baza unei cereri ce urmează a o înainta în instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției în care execută pedeapsa, potrivit prevederilor art.469 alin. (1) pct.10) – 471 Cod de procedură penală.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului inculpatului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către inculpat nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Samoilov Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2017, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu